

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXXX. Theologus Pontificius eligitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

fua promovendi commoda, abrumpere poterant; sed deliberatâ industriâ majore multo vigore & ardore ad illa promovenda incubuit: cùm satis sciret, tanto se minùs carum gratùmque DEO futurum, quo magis vel sibi, vel mortaliùm cuiquam placere studuisset. Mirum proin videri non debet, si quò feliciùs in Aula ejus ibant res, & majora sumebant incrementa, Pater, altè in animum demissis sanctis suis axiomatis, tanto ardentius ad sacras denuo Excursionones anhelaret; sic ut sæpius dicere auditus sit: Nihil majoris favoris aut beneficij conferri in se à Summo Pontifice posse, quàm si permetteretur suas illas ad Excursionones redire: O quàm, aiebat, celeriter Româ me subducerem! Hanc in rem ad amicum quemdam suum scripsit; Se ex quo remotus ab Excursionum ministerio fuit, nec unum diem lætum egisse. Quin fassus non paucis est, nullum abire diem, quo non miseriam hanc suam deploraret; nec deest qui asferat à se se visum, cùm amarissimè fletet, & noxis suis adscriberet, quæ illum felici illa sorte sua indignum reddidissent.

§. XXXX.

Theologus Pontificius eligitur.

Mortuus interim est Romæ 15. Decemb. anni illius 1692. P. Nicolaus Maria Pallavicinus Societatis JESU Sacræ Pœnitentiariæ, quamvocant, Theologus, & Episcoporum Examinator. Quamprimum Summo Pontifici mors ista innotuit, nullo alio impellente utramque hanc provinciam in P. Paulum transtulit; qui ad eum quidem confestim accessit gratias pro honore in se collato

L

acturus:

acturus: eadem tamen occasione rogavit demissè, placeret
 Sux Sanctitati, ad utrumque hoc munus deligere viros di-
 gniores: se enim neque Theologum esse, cujus opera utilis
 esset posset S. Pœnitentiariæ; neque examinandis Episcopis
 idoneum, ut qui surdaster augusto illi confessui Sux Sancti-
 tatis, & tot PP. Purpuratorum ac Præfulum, qui adesse ex-
 amini solent, non possit non gravis ac molestus accidere.
 Placuit Pontifici sincera Patris animi demissio, sed cum
 probè nosset, quàm in omni Theologiæ parte ille non peregrin-
 nus, sed egregiè versatus esset, licet nunquam illam Facul-
 tatem prælegisset in Scholis, voluit omnino hanc Theologi
 provinciam ab illo acceptari; ad alteram Examinatoris quod
 spectabat, probatæ sunt ipsi, quas Pater attulerat, rationes,
 ab eoque munere immunem esse passus est. Usus hac oc-
 casione Pater non dubitavit denuo rogare suam Sanctitatem,
 ut post elapsum proximum Jejunium verum etiam Conci-
 onum coram S. Sanctitate habendarum onere liberum ip-
 sium esse pateretur, propterea quòd & ætatis provectæ de-
 bilitate, & memoriæ sensim fatiscentis vitio par jam tanto
 muneri non esset. Ægrè induci potuit supremus Pastor ad
 privandum se illa oblectatione, quam ex auditis Patris Con-
 cionibus hauriebat; miseratus tamen Senis optimi conditi-
 onem, precibus ejus assensus est: petiitque, ut Pater ipse
 proponeret, quem præ ceteris tantæ provinciæ existimaret
 maximè idoneum: & verò illum ipsum, quem Pater nomi-
 nârat, Apostolici Palatij Concionatorem dixit; sicut non
 alium examinandis Episcopis præposuit, quàm quem P. Pau-
 lus nominârat. Sic alligatus denuo Romanæ stationi P.
 Paulus totum se novo Theologi muneri impendit, paratus
 tamen simul ad alia omnia, in quibus Sanctitati Sux placuif-
 set ejus operâ uti; & quamvis modò in his, modò in illis S.
 Sanctita-

Sanctitas cum occuparet, nulla tamen illi vel familiarior vel gratior occupatio erat, quam corpus suum variè & crudeliter vexare; cum DEO verò suo per Orationem perpetuò conjungi, de quibus multa subinde nobis dicenda erunt.

§. XXXXI.

Tentatur Patris Valetudo.

VERùm tam animi non contenti perpetua secum lucta, quam nova hæc vivendi ratio sine illa agitatione corporis, cui tot annorum spatio in suis Excursionibus assueverat, cum durarent diutius, sensim morbum ipsi gravem, vitæ manifestum periculum, & mortem denique ipsam attulerunt. Mense igitur Julio anni 1694. adortus ipsum primò est languor ingens stomachi, cui accessit profluvium & dolor urinæ, oris amarities, sitis molesta, fastidium ac nausea cibi; quæ solerrem Superiorum caritatem ad opportuna levandis tot malis remedia excitârunt. Sed cum Medentium ars parùm admodum proficeret, Medicus ipse censuit, tentandum, an auræ mutatio plus ipsi conferret, visumque est, agri Tiburtini auram ceteris omnibus ipsi fore salubriorem; quò & Pontifice Maximo, & Eminentissimo Pœnitentiariæ Præsidi consciis profectus est sub medium Septembrem, ibique nostro in Collegio ad exeuntem usque Octobrem vixit. Romam cum rediisset, notatus in eo est corporis tumor, color flavus, anhelitum recipiendi difficultas, & ingens virium defectus; quâ causâ quidquid uspiam potuit remediorum diligentius adhibitum, etsi res ipsa monstraret vix ullam affulgere spem, mali, jam ima